

PRZERYWACZ (1) *sb m*

N sg przerywacz.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn).

Ten, kto zakłóca, przerywając czyjś wypowiedź swoją wypowiedzią; interpellator Calep, Cn; oblocutor Cn [czego]: Interpello – Przeriwam mowe, wpadam w drugiego rzecz. Interpellatio – Mowiprzerwanie. Interpellator – Mowi rozrywca, przeriwac. Calep 553a.

Synonim: rozrywca.

SBu, ALKa